Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 198. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 16-го ЖОВТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 16, 1984 No. 198. VOL. XC.

П'ять Округ УНС матимуть організаційні наради

Джерзі Ситі, Н. Дж. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що в суботу, 20-го і неділю, 21-го жовтня, п'ять Союзових Округ відбудуть свої наради.

Чикаґська Округа, головою якої є Михайло Ольшанський, буде мати свої наради в суботу, 20-го жовтня ц.р., в залі Українського Клюбу Сеньйорів, при 2355 Вест Чикаго авеню. Початок нарад назначено на 7-му годину увечері. В нарадах візьмуть участь члени Головного Уряду УНС: д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника, Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника, інж. Анатолій Дорошенко, головний контролер, і Олена Олек-Скат, головна радна.

В неділю, 21-го жовтня, о год. 12-ій по полудні, відбудуться Річні збори Округи Вунсакет в Ровд Айленді, яку очолює Леон Гардінк. Наради відбудуться в авдиторії церкви св. Михаїла при 74 Гарріс авеню. Екзекутивний Комітет УНС на нарадах буде репрезентувати головний предсідник д-р Іван Флис.

Баффалівська Округа, яку очолює Роман Конотопський, буде мати організаційні наради в неділю, 21-го жовтня, о год. 2:30 по полудні, в залі Українсько-Американського Горожанського Центру, при 205 Мілітари Ровд.

Екзекутивний Комітет УНС буде репрезентувати Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника УНСоюзу.

Також в неділю, 21-го жовтня, відбудуться організаційні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ютика — Сиракюзи. Наради відбудуться в залі Українського Народного Дому, при 1317 Вест Фаєте, вул. в Сиракюзах. Початок нарад назначено на годину 2-гу по полудні. Округу очолює, як діючий голова заслужений союзовий діяч Іван Чопко, а почесним головою Округи є почесний член Головного Уряду Володимир Запаранюк. Екзекутивний Комітет під час нарад буде репрезентувати головний касир Уляна Дячук.

Округа Лігай-Веллі, яку очолює головна радна Анна Гарас, а почесними головами якої є Михайло Колодруб і Анна Пипюк, рівнож буде мати свої організаційні наради в неділю, 21-го жовтня. Наради відбудуться в залі св. Йосафата при Юніон-Кенмор авеню в Бетлегемі. Початок нарад назначено на 2-гу годину по полудні. На нарадах Екзекутивний Комітет буде репрезентувати Степан Гавриш, головний організатор УНС.

Під час нарад всіх Округ, в першу чергу члени Головного Уряду будуть інформувати присутніх союзовців про загальні справи Союзу. Присутні довідаються про працю поодиноких департаментів за останні місяці біжучого року. Рівнож довідаються про господарку оселі Союзівка та працю союзових видань.

Тому, що наради називається „організаційними", то в зв'язку із цим багато часу буде присвячено організаційній ділянці. Присутні секретарі й інші відділові урядовці будуть радити над тим, як повести організаційну працю, щоб в ювілейному році 90-річчя УНСоюзу виконати намічений організаційний плян, а ним забезпечити нових членів придбаних до 31-го грудня на суму 5,000,000 дол.

До участи в згаданих нарадах запрошується всіх членів Союзу поодиноких Округ. Це є найкраща нагода мати зустріч із членами Головного Уряду і при тій нагоді довідатися про многогранну працю УНСоюзу.

Президент Реґен зустрівся з В. Дудичем

Президент Реґен вітається з В. Дудичем.

Чикаґо. — Під час свого перебування в Чикаґо, президент Роналд Реґен знайшов час зустрітися і поговорити з Володимиром Дудичем, республіканським кандидатом до сенату стейту Іллиной від 7-го леґіслятивного дистрикту. Під час їхньої зустрічі в місцевому Гаст Рідженсі готелі, президент Реґен висловив своє зацікавлення мешканцями північного заходу Чикаґо.

„Президент пояснив, що він поділяє наші традиційні вартості і буде далі працювати з нами для збереження стабільности в Уряді та здорового економічного розвитку. Мені припала честь бути між одиницями, яким дозволено особисто розмовляти з Президентом," — сказав Дудич.

Чеському поетові признано нагороду Нобеля

Стокгольм, Швеція. — У четвер, 11-го жовтня ц.р., чеському поетові Ярославові Сайфертові признано Нобелівську нагороду за його твори „обдаровані свіжістю, чуттєвістю і винахідливістю, від яких еманує усіблення свободи, неприборканого духа багатобічної людини", повідомила Шведська Академія.

Я. Сайферт

Я. Сайферт — це шанований і осовливо люблений чеським народом поет, лірична поезія якого сповнена любови і віри. Під час окупації його країни нацистською владою тематика Сайфертових віршів була наскрізь патріотична. У післявоєнних часах, коли Чехо-Словаччину окупувала совєтська влада він попав у неласку, як „нельояльний до совєтської влади громадянин", „буржуа" та „зрадник своєї кляси". Під час відлиги в 1956 році він критикував уряд за переслідування діячів культури, а в 1968 році він одверто засудив інвазію Чехо-Словаччини Совєтським Союзом, і був одним із тих, що підписали „Хартію 77". Він теж вніс прохання до чеського уряду, вимагаючи для свого народу більших прав свободи. Через це від 10-ти років чехо-словацький комуністичний уряд заборонив йому публікувати твори.

Сьогодні поет перебуває у шпиталі в Празі, підліковуючи недугу серця, і коли його повідомлено про Нобелівську нагороду, спочатку він не міг цієї події збагнути, а відтак дуже зрадів. Дружина його, Марія, запитана під час інтерв'ю кореспондентами — чи вона щаслива, вона заперечила і відповіла, що була б на багато щасливіша, якщо б він був здоровий. Бо нині його постійна дорога — це подорожування від шпиталя до шпиталя.

Очевидно, що він буде вдоволений, але було б краще, якщо б це сталося 20 років тому, — сказала М. Сайферт, дружина свободолюбного поета.

Сайферт — перший чех, який отримав Нобелівську нагороду в літературі.

В ЕЛЬ САЛЬВАДОРІ РОЗПОЧАЛИСЬ ПЕРЕГОВОРИ

Ля Пальма, Ель Сальвадор. — Два провідні члени марксистських партизан, які називають себе рухом за визволення Ель Сальвадору Ґуілєрмо Мануель Унго і Рубен Замора, прибули, після майже чотирорічного перебування в екзилі за кордоном до Ель Сальвадору, щоб там вести переговори з урядом президента Хозе Наполеона Дуарте, який, взявши до уваги інтереси сальвадорського народу, шукає шляхів замирення з опозиційними навіть прокомуністичними групами і створення одного коаліційного уряду.

Головною ціллю уряду є зупинити громадянську війну в країні і відбудувати підупалу економіку з допомогою З'єднаних Стейтів Америки й інших економічно розвинених країн. Унго і Замора являються найвищими репрезентантами Демократично-революційного фронту, політичного тіла збройних партизанських частин в Ель Сальвадорі і тому до справи переговорів світова преса ставиться дуже поважно спекулюючи, що такі переговори можуть спричинитися до нового укладу сил в Центральній Америці і до загального замирення.

Офіційні переговори розпочались тут у понеділок, 15-го жовтня ц. р. Прибувши до Ель Сальвадору обидва опозиційні політики склали короткі заяви про добру волю Демократичного революційного фронту і під ескортою речників міжнародного Червоного Хреста від'їхали до місцевості де відбуватимуться наради. Президнет Х. Дуарте прибув на місце призначення в неділю вечором військовим гелікоптером з численними своїми дорадниками. Далекобіжні і льокальні шляхи з летовища в Ля Пальмі були стережені посиленими відділами війська і поліції, які також стережуть приміщення делеґатів і саму засекречену місцевість у якій відбуваються розмови.

Очевидно, не всі діючі в Ель Сальвадорі політичні партії погоджуються з пляном уряду Дуарте, а праві екстремісти, що їх очолює Роберто д'Абуїссон, поставили навіть президента Дуарте на „чорну листу", як зрадника батьківщини кажучи, що вони при найближчій нагоді виконають на нього атентат за те, що він сідає за один стіл із „комуністичними бандитами".

Різні обинувачення на адресу уряду сиплються також зі сторони опозиційних груп і групок та командирів партизанських частин за „зраду інтересів ель сальвадорського народу", „жорстоку поведінку проти цивільного населення" тощо. Жадна сторона при тому не згадує про їхні жорстокості доконувані ними на протязі років.

Політичні спостерігачі і аналітики думають, що марксистські групи хочуть осягнути дві цілі: визнання їх як фактора у переговорах з урядовими чинниками і консолідації своїх сил, які могли б більш успішно виступити спільно в майбутньому.

Появився новий квартальник „Віднова"

Мюнхен, Західня Німеччина. — Тут появився у окремому видавництві новий український квартальник п.н. „Віднова", що його головним редактором є Ярослав Пеленський, а відповідальним редактором Богдан Осадчук.

Журнал, формату польської „Культури", посвячений, як сказано у підзаголовку, культурі, суспільству та політиці, а це перше його число присвячене 100-річчю Українського Жіночого Руху.

У редакційній статті п.н. „Чому „Віднова?" редакція подає свої арґументи, чому українській спільноті потрібний саме тепер такий журнал. Там сказано, м.і. „Історія української політичної думки та політики багата на світлі консервативні, демократичні, ліберальні і соціялістичні традиції. Хоча ці традиції віддзеркалюють найкращі здобутки новітнього українства, вони щораз більше призабуваються. Не чути виразного голосу їх речників серед української громадськости не тільки в Україні, що є цілком зрозуміле з огляду на пануючий там режим, але, що гірше, також в українській діяспорі.. В українському житті якраз тепер відчувається потреба нового, незалежного органу, в якому було б можна пропонувати різні варіянти української суспільно-полі-

(Закінчення на ст. 3)

Дітройтські „Тайґерс" виграли світову серію бейзболу

Дітройт, Миш.. — Дружина „Тайґерс" з Дітройту, чемпіони Американської ліґи, здобули світовий примат у бейзболі, перемагаючи у кінцевій серії дружину „Падрес" із Сан Дієґо, Каліф., відношенням ігор 4-1.

У неділю, 14-го жовтня, „Тайґерс" закріпили за собою переможні змагання вислідом 8:4. Це була третя підряд перемога „Тайґерс" на власному стадіоні. У Сан Дієґо, у перших двох іграх дружини поділилися перемогами.

Це перша перемога „Тайґерс" від 1968 року. Цією серією офіційно закінчився бейзболовий сезон 1984 року.

В Мейплвуді вшанують пам'ять Б. Мартоса і М. Гончаренка

Мейплвуд, Н.Дж.)К.С.). — Товариство Прихильників Державного Центру Української Народної Республіки Нюарку — Ірвінґтону, Н. Дж. повідомляє все українське громадянство, що в неділю, 21-го жовтня ц.р., о год. 11. 15 дня в українській православній церкві Святого Вознесіння, при 650 Ірвінґтон авеню в Мейплвуді, Н. Дж. буде відправлена Панахида по св. п. прем'єр-міністрові Української Народної Республіки проф. Борисові Мартосові в сьому річницю його смерти і за безпосереднього учасника в боях під Крутами, командира відділу, сотника, проф. Івана М. Гончаренка, в п'яту річницю його смерти.

Панахиду відправить настоятель церкви о. Іван Наконечний.

Українські республіканці в Ню Джерзі активізуються

Ірвінґтон. — Тут відбулися річні збори Американсько-Українського Республіканського Клюбу і на них обрано головою на черговий рік відомого діяча УНСоюзу, головного радного Андрія Кейбіду.

До Управи Клюбу увійшли ще д-р Микола Чировський і інж. Микола Семанишин, як заступники голови, а Іван Галій — секретар, Маріян Кормило — касир, Нестор Басняк, Іван Ґенсьор, Олександер Данчук і Володимир Ковблянський — члени. Контрольна комісія уконституувалася в складі: Андрій Стецишин, Володимир Роговський і Василь Пелехатий.

На зборах І. Галій дав огляд праці Клюбу впродовж останніх 20-ох років і заповів великий плян здобуття українських голосів для Республіканської партії в близьких виборах. А. Кейбіда поінформував, що він був покликаний на координатора „Українсько-американської кампанії за Реґена-Буша в 1984 році" у стейті Ню Джерзі і що його відповідальністю є зорганізувати і координувати українсько-американську спільноту для піддержки президента Р. Реґена у виборах в листопаді ц.р.

Рішено відбути громадське зібрання в цій справі в неділю, 21-го жовтня ц.р., в Українському Народному Домі у Ірвінґтоні, при 140 Проспект авеню. Промовцями на тому громадському вічі будуть Лінас Коєліс, асистент Президента в етнічних справах, і д-р Богдан Футей, голова українсько-американського відділу для вибору Реґена-Буша. Вічем буде проводити А. Кейбіда, а присутність на ньому заповіли також провідні члени Республіканської партії із стейту Ню Джерзі.

ВЕЛИКИМ КОНЦЕРТОМ ВІДЗНАЧЕНО МИТРОПОЛИТА В. ЛИПКІВСЬКОГО В ЧИКАҐО

Чикаго (вм). — Ювілейні святкування 1000-ліття хрищення України розпочали православні українці цього міста й околиці ювілейним концертом на пошану творця української автокефалії, Київського Митрополита і всієї України Василя Липківського. Саме в цьому році припадає 120-ліття його народження, як також 65-ліття з часу видання урядом Україської Народної Республіки закону про автокефалію Української Православної Церкви.

Чикаґський комітет побудови пам'ятника Митрополитові В. Липківському, що об'єднує усі парафії чикаґського деканату, влаштував в неділю, 7. -го жовтня, концерт з багатою і на відповідному рівні мистецькою програмою, що був гідним і соборним відзначенням не лише Митрополита Липківського, але й початком ювілейних відзначень в Чикаго 1000-ліття хрищення.

В неділю, того ж дня, Архиєпископ Константин відслужив із духовенством Архиєрейську Літурґію в соборі св. Князя Володимира, а після неї прибули священики інших парафій, в тому і католицьких на чолі з Владикою Іннокентієм та відправили соборно Панахиду за Митрополита, єпископат, духовництво і мирян Української Церкви, що страждали і померли за свою віру. В залі собору місцеві православні сестрицтво влаштували обідпоминки, де виступали голова центрального комітету побудови пам'ятника д-р Юрій Криволап, ансамбль бандуристів ОДУМ-у та розіграно льотерію на 11 картин і мистецьких творів.

По полудні у великій залі Лейн технічної школи відбувся перед близько 1,000 слухачів православних і католиків, на чолі з обидвома Владиками, ювілейний концерт, у програмі якого виступали кращі мистецькі сили не лише з Чикаґо, але й запрошені з Ню Йорку. Голова чикаґського комітету Валентин Кохно відкрив концерт і згадав тепло пам'ять недаво спочилого Патріярха Української Католицької Церкви і Кардинала Йосифа Сліпого. Присутні вшанували його пам'ять у ці дні всенародної жалоби однохвилинною мовчанкою. Мішаний хор під орудою д-ра Василя Трухлого проспівав кант „Тебе Бога хвалимо".

Головну промову виголосив з патосом гість із Вашінґтону, редактор українського відділу „Голосу Америки", Микола Французенко. Промовець порівняв долю Шевченка і Липківського та на тлі доби змалював змагання їх обидвох до перемоги „духа істини" над тьмою і неправдою російського цареслав'я. Митрополит Липківський піднісся на кін історії новітньої України неначе пророк, що остерігав наш нарід проти большевицької облуди, що картав послідовників атеїзму і намагався піднести українське християнство. Англійською мовою ядерно представила значення Митрополита Липківського в короткому слові студентка Орина Грушецька.

Баритон Андрій Добрянський з Ню Йорку майстерно виконав три пісні: „Кант Божій Матері Почаївській" (музика А. Рудницького), „Ой поля" та „Псалом 94-ий" (обидві — музика В. Барвінського). Хореографічний дует на тему „З вірою до волі" технічно гарно виконали Роксана Дика-Пилипчак та Юра Цепинський з ансамблю „Громовиця" при українській католицькій парафії свв. Володимира і Ольги.

Пяніст-педагог і композитор Ігор Білогруд відіграв на фортепіяні власний твір „Опус 7-ий" та „Угорську рапсодію" Ф. Ліста. Проф. Білогруд рідко вис-

(Закінчення на ст. 4)

У СВІТІ

ПРОВІДНИКИ ПОВСТАНЦІВ. у Сальвадорі заявили, що вони готові до переговорів з президентом Наполеоном Дуарте, які мають відбутися в найближчих днях, хіба, що їм не дадуть відповідного запевнення безпеки та охорони на цей час.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ЗСА Каспар Вайнберґер заявив першого дня нарад представників НАТО в Італії, що СССР сильно збільшив число своїх нуклеарних ракет типу СС-20 на терені Европи. Агентство ТАСС зразу опрокинуло це ствердження і назвало його „ще одною протисовєтською видумкою".

В ПОЛУДНЕВІЙ ЧАСТИНІ ФРАНЦІЇ в Марсилії і Тульоні як також у славному купелевому містечку Біярріц, вибухло 11 малих бомб, які на щастя не спричинили більшої шкоди. Відповідальні за бомбові атаки в Марсилії і Тульоні є члени корсиканської національної партії, а в Біярріц французькі баски.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II який прибув до Домініканської Республіки у другій частині своєї подорожі слідами Христофора Колюмбуса, заявив перед зібраною 30,000 масою населення, що приклад Христа любити найбідніших розпочався у Південній Америці та в Католицькій Церкві у тих країнах, де різниця між бідними і багатими є дуже велика. Його слова були дальшим потвердженням доручень Ватикану у справі „теології визволення".

КАРДИНАЛ ПОЛЬЩІ Йозеф Ґлемп вперше відвідає при кінці того місяця Східню Німеччину на запрошення кардинала Йоахіма Майснера з Берліну. Гостина заповіджена на дні 22-24-го жовтня ц.р.

ДЕЛЕҐАЦІЯ ТИБЕТСЬКОГО духового провідника Даляй Лями, який живе на вигнанні, виїжджає 19-го жовтня ц.р. з Індії до Пекіну на розмови із китайським урядом. Сподіються, що тричленна делеґація буде перебувати в Китаї від двох до трьох тижнів і там продовжуватиме розпочаті вже раніше розмови.

АМЕРИКАНСЬКІ АМБАСАДИ НА Близькому Сході стоять на поготівлі сподіваних нових бомбових атак. Одержано вістку, що терористи думають малим літаком, повним вибухового матеріялу, злетіти на американську амбасаду в Ніказії на Кипрі.

ДВІ ОСОБИ СХОПИЛИ еспанського амбасадора в середу, 10-го жовтня ц.р. у Бейруті, столиці Ливану. В часі сутички з ними амбасадор міг легко застрелити одного з них, але заявив, що він не був у силі забити людину і якщо б таке зробив не міг би виконувати своєї дипломатичної місії в Ливані. Терористами виказалися свояки двох членів секти шіїтів, які сидять в еспанській тюрмі під закидом атентату на ливанського дипломата.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ СССР Андрей Ґромико, має відвідати Великобританію в наступному році. Про це поінформував міністер закордонних справ Джофрі Гов. Це буде перша гостина Ґромика у Великобританії від 1976 року та нею мають відновити переговори у справі контролі озброєння.

В АМЕРИЦІ

ДВІ ТОРГОВЕЛЬНІ компанії, власником яких є підприємець-торгівець „Свісс Ойл" Марк Рич, погодилися заплатити американській податковій службі приблизно 200 мільйонів долярів, що становить найбільшу суму, яку ця служба будь-коли стягнула, як дохід з прибутків, покарання за фальшування фінансових звітів і відсоток за незаплачений податок. Обидві компанії — М. Рич і Компані Ей Дж. з Швайцарії та її американська філія Марк Рич і Інтернешенел Ко. — призналися до вини в обдурюванні податкової служби. У наслідок полагодження фінансових справ, цим компаніям дозволено поновити свої трансакції в Америці, якими вони займалися нелеґально, але Марк Рич і його спільник Пінкус Ґрін, які ще далі переховуються від правосуддя, будуть притягнені до відповідальности за їхню злочинну діяльність.

ЛІКАРСЬКА КОМІСІЯ, ЯКА прослідкувала вплив алькоголю на вагітних жінок, ствердила, що навіть дуже мала кількість алькоголю, яку вип'є вагітна жінка в часі перших трьох місяців тяжі може вплинути на величину новонародженої дитини. Досліди на 31,604 новонароджених виказали, що один-два напитки денно у перших трьох місяцях вагітности зменшують вагу дитини.

В АСАМБЛЕЇ СТЕЙТУ Ню Джерзі перейшов закон, що водії авт та пасажири, що сидять побіч водіїв мусять мати защеплені охоронні пояси. Якщо закон перейде також у стейтовому сенаті, Ню Джерзі буде другим стейтом після Ню Йорку, де такий закон зобов'язує.

ТЕЛЕВІЗІЙНА МЕРЕЖА Сі-Бі-Ес стоїть перед другим оскарженням за знеславлення старшини у війні у В'єтнамі. Емеритований полковник Антоні Герберт скаржить Сі-Бі-Ес і репортера програми „60 хвилин" на 22,5 мільйона долярів, за те, що вони у програмі старалися опрокинути закиди полковника про воєнні злочини, які мали зробити члени американської армії.

В КОЛЕДЖІ АЙОНА в стейті Ню Йорк, одержали почесні докторати архиєпископ Ню Йорку Джан О'Коннор і духовний провідник тибетських буддистів Даляй Лями. В часі святочної церемонії ці два провідники двох релігійних рухів виголосили короткі промови та обмінялися думками на тему розуміння Бога. Дискусії прислухалося 1,600 осіб, які приїхали на це свято до коледжу що його ведуть члени чину Християнські Брати.

В ОСТАННІХ ТИЖНЯХ, щораз частіше трапляються вогні в міській підземній залізниці Ню Йорку. В останньому тижні знову шість разів горіли вогні і з цієї причини були перервані деякі залізничні лінії. 22 особи були поранені, в тому шість робітників підземної залізниці. Причиною частих пожеж є перестаріла система цієї найбільшої транспортової мережі в Ню Йорку.

З ПРИВОДУ СТОРІЧЧЯ народин Еленори Рузвелт, члени її родини та приятелі зібралися в Гайд Парку, її родинному місті, щоб відзначити цей день. При тій нагоді її родинний дім визнано національною історичною пам'яткою.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ ЗСА подало до публічного відома, що в майбутньому на випадок несподіваної мілітарної дії до пресової екіпи буде покликаний також репортер американської щоденної преси. Досі було відомо, що в пресовій екіпі мають бути представники радіо, телевізії, журналів і агентств.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відзначив п'ятьох власників малих підприємств, стверджуючи, що саме такі малі підприємства в поодиноких місцевостях є великою силою в господарському секторі. При тому він заповів збільшену допомогу Уряду для малих підприємств.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вигляди на замирення на Близькому Сході

Виборча кампанія в Америці відсунула на задній плян зацікавлення пресою і загалом американського суспільства всі справи у широкому світі, за вийнятком хіба американсько-совєтського напруження, що його демократичний кандидат на президента Волтер Мондейл і кандидатка на віцепрезидента Джералдін Ферраро використовують у своїх закидах на адресу президента Реґена. Але внутрішні труднощі в Кремлі, клопоти Москви в Афганістані, клопоти з власними сателітами та гостра економічна криза в СССР, яка вимагає спровадження з Америки збіжжя, всі ті причини насправді виключають третю світову війну, якою противники Реґена страшать виборців. Андрей Ґромико і совєтський пропаґандивний апарат злісно зареаґували на примирливий заклик Реґена в промові на Генеральній Асамблеї ОН, але це — за твердженням найкращих західніх совєтологів, діється тільки задля „збереження обличчя" Кремлю, а не для маніфестування войовничих замірів СССР.

Тим часом у світі діються події, які вартні більшої уваги, аніж її придають їм американський загал та американські засоби інформації. Наприклад, майже незамітно пройшла конференція міністрів закордонних справ усіх країн західнього бльоку НАТО у Відні, куди їздив державний секретар Джордж Шулц і майже без уваги широкого загалу є подорож до Европи і на Близький Схід секретаря військових справ Каспера Вайнберґера, однієї із найвидатніших постатей американської державної верхівки. Після останнього терористичного замаху проти американської амбасади у столиці Ливану Бейруті 20-го вересня ц.р. (за що також демократи обвинувачували Реґена) виїхав був туди один із найкращих американських дипломатів Ричард Мирфі, який є першорядним знавцем близькосхідніх справ, бо був чотири роки американським амбасадором в Сирії (1974-1978). Тоді він нав'язав персональні приязні взаємними із сирійськими президентом Гафезом Ассадом, який в останніх роках виявив себе як один із найбільших ворогів Америки й Ізраїля і протектором іранських терористів, що знайшли притулок на окупованій Сирією частині Ливану.

Невідомо загалові, скільки було заслуги Ричарда Мирфі в останніх подіях, які змінили ситуацію на Близькому Сході. Але фактом є, що він їздив до Сирії, Єгипту, Йорданії й Ізраїля і що несподівано Йорданія, яка була одною з 17-ох арабських країн, які зірвали дипломатичні стосунки з Єгиптом після заключення Єгиптом сепаратного миру з Ізраїлем у 1979 році, тепер раптом замирилася з Єгиптом. Лідерами в обох тих країнах є розумні державні мужі: єгипетський президент Госні Мубарак, наступник убитого Анвара Садата, і йорданський король Гуссейн. Майже одночасно прийшла поважна зміна також в Ізраїлі: новим прем'єром став голова тамошньої Соціялістичної партії Шимон Перез, який рішив якмога швидше відкликати з південного Ливану 22,000 ізраїльських вояків, вирікшися повнішої передумови, щоб одночасно й Сирія відкликала з Ливану свою 40,000-ну армію. Перез заявив, що він переконаний, що Сирія зробить це саме, тільки невідомо, коли і в яких обставинах.

Йорданія мала багато причин замиритися з Єгиптом. Перш усього це маленька країна, яка мусить мати якогось сильного союзника, а Єгипет має найбільше населення і найбільше війська з усіх арабських країн. Далі, до Йорданії належав правий берег Йордану, що його окупував і тримає під своєю владою Ізраїль від 1967 року. Йорданський король Гуссейн був обурений, коли Сирія затіяла внутрішній бунт у Палестинській Визвольній Організації проти її лідера Ясіра Арафата, що його загал арабського світу далі визнає за представника палестинців. Проголошений два роки тому мировий плян президента Реґена вимагає, щоб Ізраїль звернув арабам окуповані землі, особливо на правому боці ріки Йордану, де створилась би автономна країна палестинців у державному зв'язку з Йорданією. Плян Реґена вимагає теж припинення штучного засновування ізраїльських осель на окупованих ним арабських землях. Фінансування Ізраїлем тих осель, як і зберігання на території Ливану 22-го війська довело до небувалої ще в Ізраїлі економічної кризи. Саме тепер ізраїльський міністер закордонних справ Їцак Шамір роз'їздить по Америці, шукаючи фінансової допомоги — в першу чергу від Америки та жидівського населення в Америці. Новий прем'єр Ізраїля висловлювався був вже раніше проти творення осель на окупованих арабських землях. Замирення Йорданії з Єгиптом і зміна уряду в Ізраїлі подають надію, що відкинений Ізраїлем мировий плян президента Реґена за урядування в Ізраїлі націоналістичного максималіста Менахема Беґіна може тепер знайти прихильнішу оцінку в Ізраїлі, — арабський світ поставився до того пляну прихильно. Це події великої ваги для всього світу який прагне миру.

Михайло Кучер

ЛИВАНСЬКА ПРОБЛЕМА І УРЯД НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТИ

Ливан глибоко турбує Ізраїль — продовжувати війну в Ливані, чи ні? А якщо війну припинити, то які будуть наслідки? Частина ізраїльських політиків вважає необхідним продовжувати воєнну окупацію Південного Ливану. Робітнича партія, навпаки, вимагає припинення окупації ізраїльською армією та її ролі в громадянській війні. Ізраїльська армія захищає Північну Галилею від нападів палестинських терористів.

Спочатку був плян зробити південну прикордонну зону недоступною для терористів. Одначе ізраїльська армія зустріла так малий спротив, що дійшла до Бейруту і окупувала частину міста. Справжній спротив виявили тільки сирійці. Врешті ізраїльська армія вийшла з Бейруту, але залишилась у південній зоні.

Сирійці при підтримці Совєтського Союзу знову мають вплив у Бейруті і врешті жидівські воєнні експерти прийшли до висновку, що Ізраїль не може залишити Ливану тому, що напади терористів на південну прикордонну зону почнуться знову.

Окупація Ливану дуже дорога для маленького Ізраїля. Вона коштує багато грошей і жертв в людях. Протягом двох років перебування в Ливані ізраїльська армія втратила 583 вояків вбитими і кілька тисяч пораненими. Кількість вбитих — 583 вояків — поважна втрата для Ізраїля, але нехай і тимчасова окупація південної частини Ливану — це засіб безпеки. Треба переконати палестинських терористів, себто перешкодити їм знову нападати на Південну Галилею.

Втручання президента Реґена у громадянську війну у Ливані з морською піхотою виявилося помилковим і ЗСА відкликали своє військо. Чому Ізраїль також не може того зробити? Оборону і охорону прикордонної зони можна провадити і з ізраїльського боку.

Воєнні дії у Ливані дуже непопулярні серед ізраїльського населення. У другу річницю війни відбулися великі демонстрації у Тель Авіві з вимогами припинити війну. Ізраїльське суспільство хоче знати, але не дістає відповіді чому Ізраїль не залишає Ливану. Ливанська війна коштує величезні гроші. Так вже великі податки не можна побільшувати. Інфляція осягнула 400 відсотків річно. Щоправда, заробітна платня також побільшується, але такі перегони не можуть довго продовжуватися. Постійні страйки ще побільшують важке економічне становище. Війна, окупація, інфляція, постійні страйки викликають помітне незадоволення серед суспільства.

Не все уряд каже народові, але як довго в демократичному суспільстві можна затримати тайну? Справа в тому, що уряд тримає пляцдарм у Ливані на випадок нової війни. Вище командування сподівається зустріти наступ сирійської армії на кордоні Сирії. Воювати на чужій території „дешевше", як на своїй.

Ливан опинився під контролею Сирії, за якою стоїть Совєтський Союз. Дуже поважний арґумент це безпека Ізраїля, який не може дозволити собі зазнати поразки. Тому в дійсності справа не у войовничості генералів, які хочуть воювати. Йдеться тут про саме існування Ізраїля. Воєнна поразка Ізраїля може скінчитися справжнім народовбивством для Ізраїля. Країну тоді знищать разом із трьохмільйоновим населенням. Ціна евакуації з Ливану може бути занадто дорогою і трагічною.

Ізраїль знає, що його знищення хоче не тільки Арафат, того хоче й Совєтський Союз і свого наміру не скриває. Тому небезпека для Ізраїля, можна сказати, подвійна. Ізраїльська розвідка має досить правдиві відомості про Совєтський Союз і дає справжню картину совєтського озброєння. Ізраїльські совєтологи мають ясні голови без ілюзій. Їх не можна порівняти з американськими „побратимами". Тому логіка уряду каже — протестуйте на вулицях, виладовуйте свой темперамент та емоції антидержавними вигуками, але платіть дуже великі податки і йдіть до армії.

Верховне командування совєтською армією і ЦК КПСС дещо пам'ятає з недавнього минулого. Покищо технічна перевага ізраїльської армії над совєтською відома і тільки тому Совєтський Союз не прийшов з допомогою 1982 року своїм союзникам-арабським терористам. Якщоб совєтські війська були розгромлені на полях Палестини, політичні наслідки могли б бути жахливі для цілого світу і безумовно для Ізраїля.

Совєтський Союз уже не може уважати ЗСА своїм єдиним противником, як це було в середині 80-их років. НАТО не виявляє себе таким слабим, як того хотіла б Москва.

Кремль ані на хвилину не забуває про небезпеку з боку Китаю та Японії. Журнал „Комуніст" — орган ЦК КПСС — 1983 року писав, що закордонна політика Японії вплине в недалекому майбутньому на становище в

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Серцево-судинні недуги

V

У сьомій з черги статті із серії „Життя і здоров'я" („Свобода" ч. 173 з дня 11-го вересня ц.р.) ми згадали про дуже поширену, зокрема у громадян похилого віку, не так небезпечну, як дуже клопітливу недугу, а саме анґіну пекторіс, або стенокардію, звану також популярно „грудною жабою". Сьогодні трохи докладніше опишемо цю хворобу.

Як жити з „грудною жабою"

Стенокардія проявляється як періодичний, поворотний і скорботний біль у грудях тоді, коли доплив крови до частини серцевого м'язня недостатній (по-медичному званий „ісхемією" або недокровленням „миокарду") і не задовольняє його потреби, зокрема під час фізичного зусилля.

Припадки грудної жаби, як правило, не тривають довго (не більше як три до п'ять хвилин). Пацієнти, які переживали такі епізоди, описують їх як почування тяжкости, напруження, гнітючого й пекучого болю, тиску, чи давлення, здебільшого, зосередженого поза грудною кісткою. Часом це почування перекидається до інших частин тіла, таких, як наприклад: рамена, шия і навіть щелепи. Іноді наступають також задубіння (нечутливість) плечей, рамен і зап'ястків.

Анґіна і удар серця

Багато людей терпить на стенокардію, але ніколи не переживає удару серця, хоч у деяких пацієнтів „грудна жаба" розвивається якраз після серцевої атаки. Анґіна відрізняється від удару серця тим ,що тут доплив крови до серцевого м'язня обнижений, зокрема тоді, коли серце мусить працювати сильніше (наприклад, при фізичному напруженні), в ударі ж серця кров раптово перестає допливати до частини серцевого м'язня.

Організм має змогу поліпшити доплив крови до серця в цей спосіб, що коли вінцеві артерії звужуються, маленькі бічні судинні відгалуження відчиняються, щоб дати дороги кровообігові. Цей рятівний механізм називається побічним або допоміжним кровопостачанням.

Анґіна та удар серця — це два цілком відмінні недомагання, хоч обоє мають ту саму основну причину, а саме атеросклерозу, яка починає розвиватись, часом уже замолоду. Майже кожна доросла людина має її вже в середньому віці у менше, чи більше заавансованій формі. Тоді внутрішня поверхня кровоносних судин (зокрема артерії) грубне і ширшавіє через осад товщевих субстанцій і через це прохід для допливу крови звужується.

Діягноза стенокардії

На підставі опису симптомів і фізичного дослідження лікар, звичайно, легко може визначити недугу й поставити діягнозу „грудної жаби". Коли електрокардіограм покажеться нормальним, треба зробити його ще раз під час фізичного напруження, коли серце вимагає збільшеного допливу крови. Не раз для успішної діягнози годиться перевести артеріограму, себто знімку, яка показує діяльність вінцевих артерій після впорскнення у них відповідного, радіонепроникливого барвника, або катетеризацію серця, процедуру, яка фільмує цю діяльність.

Лікування стенокардії

Нітроґліцерину, яку відкрито в половині минулого століття, можна б назвати чодотворним ліком у відношенні до припинення болів, викликаних анґіною. Щодо частоти і дози її вживання, треба точно виконувати приписи лікаря. Приймається її у формі маленьких таблеток, відносно недорогих, які ділають дуже швидко. Їх не вільно ковтати, чи жувати, а треба розпускати під язиком. Їх годиться тримати у щільно закритій, темного кольору пляшці, бо світло й повітря ослаблюють їх діяльність. Нітроґліцерина — це безпечний лік без засвоєння звички сталого його ужитку. Часом існує потреба зужити дві-три таблетки на протязі десяти хвилин, щоб втихомирити біль. Коли й це не помагає, треба шукати негайної лікарської допомоги, бо біль може викликати інша, поважніша недуга, наприклад, удар серця. Таблеток нітроґліцерини не вільно затримувати довше, як шість місяців. Старі таблетки тратять свою силу, свіжі ж „кусають", як їх взяти на язик. Не можна також тримати вати у пляшці, бо вона абсорбує нітроґліцерину.

Існують сьогодні ще інші препарати для запобігання і лікування анґіни пекторіс, серед них також такі, які ділають на довшу скалю у формі таблеток, капсульок, а також масті, яку прикріпляється до тіла на протяг 24-ох годин.

Про хірурґічне лікування ми згадали давніше, описуючи операцію звану обхідною хірургією затканих вінцевих артерій. Рішення на цю операцію може зробити тільки сам пацієнт, очевидно за порадою лікаря. Статистичні дані показують, що лікування медикаментами і відповідним стилем життя може іноді заступити хірурґічне втручання.

Понижче подамо кілька правил поведінки, які допогли багатьом пацієнтам задовільно жити з „грудною жабою".

Треба звернути увагу на те, яке саме зусилля викликає тиск і біль у грудях: ходження під гору?, по сходах?, прогулянка після обіду, чи вечері? згортання снігу?, кошення трави? Щоб то не було — треба уникати такої такої діяльности, яка спричиняє познаки анґіни.

(Закінчення на стор. 4)

Василь Лев

ЦІКАВА І ПОВЧАЛЬНА КНИЖКА

Скарби століть. Treasures of the Centuries, by Sophia Haevska. New York - Denver, 1981. Published by The Ukrainian Free University Foundation. Editor Iwan Owechko, Ph. D., Asst. Editor Warren Parker. Cover Design by Oksana Ross. 112 pp. ill. 21x13 cm.

На тлі власних переживань, — раннє кругле сирітство, важкі життєві умовини на селі в підросійській Україні, — Софія Гаєвська, народжена десь на початку XX століття, розказує про історію України. Згадуючи давні часи в Україні, коротко, приступно й популярно, креслить вона важку долю України, занапащену царями Петром і Катериною. Вони та їхні послідовники старалися вбити національну свідомість, зрусифікувати українців, не тільки інтеліґенцію, але селян і вщепити їм московського духа. Авторка згадує, як її батько, власник невеликого млина на селі, казав своїм дітям розмовляти тільки по-російськи, читати твори „великої російської літератури", щоб добитися кращого ніж він життя. Про Україну та її культуру не знали діти майже нічого. Школа індоктринувала ідеї про Велику Росію та царя рівного Богові. В такій сільській школі добувала Софія Гаєвська звання сільської учительки. Навчаючи українських дітей російською мовою, співаючи з ними переважно релігійні пісні, не могла прихилити до себе їхніх сердець, Діти були насторожені до неї, не зближалися духово, хоч вона давала їм на той час у Росії добре знання і була доброю вчителькою. Діти не могли вивчити російську мову, головно вимову, на що влада дуже клала велику вагу.

Трапилось, що знайомий Софії аґроном, росіянин приніс їй „заборонену" книжку, „Кобзаря" Шевченка. Ця книжка відкрила їй правду про Україну. Софія почала студіювати історію України з тайком визичуваних книжок. У неї зродилася глибока любов до свого народу, його традицій, звичаїв, пісень тощо. Вона вивчала Шевченкові твори напам'ять, хоч треба було скриватися з цим перед знайомим, а головно настоятелем парохії, русоп'ятом. Під час Першої світової війни переселила російська влада кілька родин із Галичини. В них Гаєвська пізнала таких самих, як вона, українців, немов її родина, чистих, охайних, дбайливих і куратних у праці.

З вибухом революції в Росії 1917 року, треба було боротися за свою державу проти большевиків і своїх малоросів. Софія далі працювала в школі, та вже українській і плянувала студіювати в університеті, щоб краще послужити народові своєю педагогічною працею. Сталось інакше. Маючи гарний голос, вступила в Українську Капелю, зорганізовану Олександром Кошицем, якій головний отаман Симон Петлюра доручив влаштувати концертове турне по Західній Европі з метою показати українців як відмінний нарід від росіян і підтвердити наші змагання до свободи й незалежности. Вишколений хор затримався спершу в Станиславові Софія приглядалася до життя галицьких українців, не бачачи різниці між східніми й західніми земляками. — Тут треба спростувати один неправильний погляд авторки. Вона твердить, що підросійські малороси тоді звичайно говорили російською мовою, а в Галичині русини-українці польською мовою. Таке було в Галичині ще в попередньому столітті, інтеліґенція любила говорити польською мовою та не вся. Після Першої світової війни вже ніхто не вживав цієї мови, та ще й з ненависти до поляків, що окупували східню Галичину й переслідували наш нарід.

Республіканська капеля відбула тріюмфальний похід по Середній і Західній Европі та Америці. Ужгород, Прага, Відень, Берлін, Париж, Антверпен, Лондон, ЗСА, Канада. Всюди затримувалися по кілька днів, особливо в Празі і Відні. Всі захоплювалися мистецтвом української пісні, про що свідчили репортажі в місцевих часописах. Треба було теж освідомлювати місцеве населення, і то інтеліґентів, що українці не те саме що росіяни. Навіть „грозило" Софії одруження з віденським мельоманом Францом. Та не дійшло до того через його проросійські і пробольшевицькі симпатії. Софія Гаєвська вийшла заміж за члена Капелі, Лева Безручка.

Після закінчення турне молоде подружжя осіло в ЧСР і обоє студіювали в Українському Технічному Інституті в Подєбрадах, чоловік аґрикультуру, дружина економію. Труднощі влаштуватися на відповідну до фаху працю змусили їх еміґрувати до Америки й осісти в Ню Йорку, з донечкою Оксаною. Поселилися на долині міста серед українського ґетто, до якого не легко привикли. Обоє працювали фізично, чоловік хворів на туберкульозу, донька гарно вчилася, робила поступи в музиці та мистецтві. Вже після скорої смерти батька закінчила студії, під час яких частинною працею в університеті допомагала матері. Опісля вийшла заміж за бразилійця й виїхала до Сан Павльо. А мати ще під час її студії важко пра-

(Закінчення на стор. 4)

Роман Данилевич

ЧИ ЗНОВУ ГОЛОС ВОПІЮЩОГО В ПУСТИНІ

I.

Гурт активних українських мирян католиків звернувся з обширним меморіялом, з дати 6-го березня 1984 року, до Конференції Єпископату Польщі. Цей меморіял спрямований до ординарія Греко-католицької Церкви в Польщі, кардинала Юзефа Ґлемпа. Копії цього письма вислано до Блаженнішого Патріярха Йосифа і Священної Конґреґації для Східніх Церков у Римі та до двох ґенеральних вікаріїв нашої Церкви в Польщі, о. митрата Йосафата Романика й о. Івана Мартинюка.

Предметом цього сімсторінкового меморіялу є положення Греко-Католицької Церкви в Польщі. Автори цього важливого документу, з великим знанням проблеми, в гідній і достойній, а водночас у твердій формі з'ясовують ситуацію українців греко-католиків у Польщі від часу, коли їх після Другої світової війни насильно переселено з їхніх прадідівських земель Засяння, Лемківщини та інших на т.зв. Відзискані землі Польщі. У цьому меморандумі стверджено, що українців католиків у Польщі позбавлено всіх їх прав. На протязі довгих літ панувала довкола них змова мовчанки. Щойно після вибору Папи Івана Павла II почуто про них у кількох спорадичних випадках. Поляки не мають уяви, хто це українці та трактують їх як якихсь екзотичних єретиків.

Від непам'ятних часів південносхідні терени сучасної Польщі замешкували українці, які нав'язують своє християнство до часів дії на цьому терені апостолів слов'ян, святих Кирила і Методія. Ще в першій половині XX сторіччя вони уявляли собою з'єднану цілість під релігійним і національним оглядом. А одним з проявів розвиненого релігійного й культурного їх життя були церкви з багатством свого зовнішнього і внутрішнього вигляду, що доказували духову єдність з цілим українським народом. Два роки після закінчення останньої війни українців виселено з тих теренів і як сказано, „правом кадука" позбавлено розвитку власної культури і практикування релігії в рідному обряді.

Після виселення розсіяно їх по західніх і північних землях Польщі та уможливлено творити власні громади так, що ситуація українців там є гірша від ситуації жидівської діяспори. У меморіялі дальше говориться, що наших вірних позбавлено духовної опіки в рідному обряді, приневолюючи наших священиків працювати для Римо-Католицької Церкви, через що багато українців зникло в чужому середовищі. Тільки невелика частина українців греко-католиків змогла протиставитись цьому безоглядному чужому напорові. Таке вороже наставлення як світських, так і церковних польських чинників спричинило відхід багатьох українців католиків до Православної Церкви, де є та сама Літургія в українській мові.

Допіру 1956-го року, завдяки усильним стараниям активу, рівнобіжно з постанням українських суспільно-культурних осереедків, прийшло до того, що принаймні в більших поселеннях почали відбуватися Служби Божі в нашому обряді. Не всюди українці в Польщі зустрічалися зо зрозумінням і ввічливістю, яка згідно з засадами християнської любови ближнього, належиться вигнанцям. Проте бували і далі бувають випадки впрост злосливого утруднювання нашим священикам виконувати свої душпастирські обов'язки. Бувають випадки наявного легковаження священиків нашого обряду. Польські парохи затаюють у метрикальних документах факт існування наших вірних та всіми способами впливають, щоб вони покористувались тільки їхніми душпастирськими послугами. Навіть в цих осередках, де українці зустрічаються з прихильним наставленням місцевих душпастирів, немає можливости приймати в нашому обряді всіх Святих Тайн, як також відбувати в ньому похорони та інші церковні відправи, т.зв. паралітурґічні. Це спричинене з одного боку браком наших священиків, дяків і катехитів, а з другого — конечністю відправляти св. Літургії у визначених годинах, як також через велику віддаль українських парафіяльних осередків від місць замешкання вірних. Деякі з них мусять їхати 30, 40 а то й більше кілометрів, щоб взяти участь у Богослужбі.

Загал наших священиків уже в старшому віці, яким належиться заслужений відпочинок, але вони не можуть перейти на емеритуру, бо мусять далі сповняти свої душпастирські обов'язки. Але недостача наших духовників, як зазначено в цьому зверненні, не спричинена браком священичих покликань. Одних з-поміж наших кандидатів на священиків, перед закінченням дієцезальних чи монаших семінарій, наклонювали, а то і змушували до зміни обряду на римо-католицький, в якому вони дотепер працюють. Інші знову, щоб не спольонізуватися, вибирали православні семінарії. Тільки деякі перемогли різні перешкоди та засідки і стали душпастирями в обряді своїх батьків. Щойно 1975 року, завдяки наполегливим стараниям бл.п.о. митрата Василя Гриника, висвячено перших священиків у греко-католицькому обряді.

Не зважаючи на це, що від того часу щороку прибуває декілька наших душпастирів, багато молодих українців католиків, що не знають свого обряду, виховують молоде покоління в римо-католицькому обряді, через що процес винародовлення українців, а тим сам процес витискання Греко-Католицької Церкви триває.

Місцеві катехити замість пригадувати дітям і молоді їх обов'язок залишитися або то й повернутися до свого обряду, заохочують їх до релігійних практик у римо-католицькому обряді. Таке свідоме іґнорування проблеми української людности й Української Католицької Церкви проходить в багатьох дієцезіях, як, наприклад, у перемиській, тарнівській та багато інших.

У цьому меморіялі до Конференції Єпископату Польщі сказано, що 1974 року переселено на західні і північні землі Польщі около 500,000 українців, у переважаючій частині греко-католиків. Тепер на цьому терені тільки кілька десять тисяч вірних бере участь у Богослужбах у греко-католицькому обряді. І це, як сказано, є вислідом не тільки різного роду адміністративних заряджень...

(Продовження буде)

Братство кол. Вояків 1-ої УД УНА
Станиці в Лігайтоні й Філядельфії
запрошують на

ТРАДИЦІЙНЕ ДИВІЗІЙНЕ ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ

яке, перед тим з уваги на смерть **бл. п. Блаженнішого Патріярха ЙОСИФА** було переложене на час після закінчення 40-денної жалоби, — відбудеться тепер

в суботу, **20-го жовтня 1984 року**
на оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

Початок від 2-ої год. по пол. без огляду на погоду
На випадок дощу — „бараболя" під критим дахом.

Вечором, від 9-ої год. — ЗАБАВА в залі Оселі.

Грає оркестра Л. СТРОЦЬКОГО, мол.
Нічліг замовляти в адміністрації Оселі.

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
1321 West Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Членів Української Щадниці

1321 Ліндлей вул. у Філядельфії, Па.
відбудуться
в понеділок, **22-го жовтня** 1984 **року**
в домі Українського Культурного Центру
при 700 Cedar Road, ABINGTON, Pa.

Початок о год. 7-ій веч.

Дирекція Української Щадниці просить ВШановних Членів про участь і принесення ощадностевих книжечок.

За ЕКЗЕКУТИВУ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ
ІВАН СКІРА, секретар

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД в Парижі почав арештування нелегальних чужинців, які тисячами заливають Францію. Одначе, урядові чинники, безнастанно повторяють, що це в ніякому разі не є якась „античужинецька" чи „расова" акція. Уряд невпинно запевняє, що всі чужинці, які є легально у Франції втішаються всіми конституційними правами на рівні з французькими громадянами.

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ, Валерій Марченко, 37-літній літератор, письменник і журналіст, помер в неділю, 7-го жовтня ц.р. в шпиталі для політичних в'язнів у Ленінграді. У зв'язку з його смертю в ряді американських часописів появились статті з описами його життя і діяльности. Зокрема докладніші вістки про Марченка помістили часописи „Філядельфійський Інквайєрер", а також нюйоркський часопис „Ню Йорк Трібюн". Обидві газети, посилаючись на інформації від Кестон коледжу, дослідчого інституту, який слідкує за долею релігійних дисидентів в країнах комуністичного блоку, підкреслили, що совєтський вирок Марченкові — 10 років табору особливого режиу і п'ять років заслання з його станом здоров'я (гіпертонія і хронічний нефрит нирок) — „був вироком смерти".

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ЮТИКА-СИРАКЮЗИ, Н. Й.
повідомляє, що
в неділю, 21-го жовтня 1984 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Внески, запити і закриття зборів

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири, конвенційні делегати на 30-ту Конвенцію УНС і інші урядовці відділових управ, а саме:

Геркімер 192, Елмайра 271, Літел Фолс 330, Оборн 38, 202, 283, Ром 121, Сиракюзи 39, 317, Фултон 263, Ютика 58, 434, Горнел 215, Джонсон Ситі 21.

У зборах візьме участь —
Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:
ІВАН ЧОПКО *голова* — **ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК** *почесний голова*
МИКОЛА ВЕЛИЧ *касир* — **ЯРОСЛАВ СЕНИШИН** *секретар*

Баффало і околиця!

В неділю, 21 жовтня 1984 р., о год. 2:30 по пол.
в Українсько-Американському Горожанському Центрі
205 Мілітари Ровд, БАФФАЛО, Н. Й.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати УНС наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Слово заст. головного предсідника ҐЛЬОРІЇ ПАШЕН
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь —
Ґльорія Пашен, заступник гол. предсідника УНС

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та ширше Громадянство.

Роман Конотопський, *голова*
Марія Гаравус, *касир* — **Осип Гаврилюк,** *секретар*

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

тичної думки та не схематичні концепції пекучих проблем..."

Редакція уважає однією з таких проблем дискусію про український аспект жіночого питання і тому йому присвятила перше число.

В ньому є статті Марти Богачевської, Ярини Тудорковецької, Раїси Мороз, Антонини Горохович, Лідії Бурачинської, історичні матеріяли у формі передруку трьох статтей Наталії Кобринської, що є бібліографічною рідкістю, вперше публіковану драму Дмитра Николишина п.н. „Марта" присвячену Уляні Кравченко, редакційні коментарі до з'їздів „Українська жінка у двох світках" і XX Конвенції Союзу Українок Америки, статтю Богдана Остапчука про жінок в політиці, рецензії на тему праці про перші козацькі повстання Ґордон Линди пера Я. Пеленського і Петра Потічного про видання творів Т. Шевченка у Китаї та вкінці документи з теперішньої Польщі із програмовими тезами групи „Неподлеглосьць".

В цілості матеріял цікавий, багатий, вміщений на 200 сторінках доброго і чіткого друку, прикрашений фотопортретом Наталії Кобринської з 1882 року.

Ціна одного числа „Віднови" виносить 5 долярів, а річна передплата 18 дол. В ЗСА журнал можна замовляти пишучи на адресу представника „Віднови" Дори Горбачевської, III Presidential Blvd. Suite 243, Bala Cynwyd, Pa. 19004.

У складі редакції, крім згаданих Я. Пеленського і Б. Осадчука, співредакторами є ще Ярослав Білінський і Петро Потічний, а серед членів редакції є Марта Богачевська-Хом'як, Василь Гришко, Дмитро Злепко, Євген Зиблікевич, Якуб Карпінські, Теофіль Кісь, Раїса Мороз, Влодзімєж Одоєвскі, Роксоляна Саюк, Борис Шнайдер і Роман Шпорлюк.

Представниками „Віднови" на Німеччину є Росколяна Саюк, а на Канаду Дмитро Федик.

В ОДИНАДЦЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Дорогої МАТЕРІ

бл. п.

МАРІЇ ЧАЙКІВСЬКОЇ

буде відслужена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в церкві св. Покрови в Бріджпорті, Конн.
25-го жовтня 1984 р.

В пам'ять складаю 100.00 долярів
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку, Н. Й.

Ню Гейвен, Конн. — **Дочка — ЛІДІЯ ФІЦАЛОВИЧ**

В ПЕРШУ ГЛИБОКО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.

КАТЕРИНИ БИКОВЕЦЬ

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Володимира в Філядельфії, Па. (6740 Норт 5-та вул.) в суботу, 20-го жовтня 1984 р., в 10:00 год. ранку.
Зразу після Служби Божої буде відправлена
ПАНАХИДА
на цвинтарі ОКЛАНД, при Адамс і Рамона Авеню.
В цей день просимо ласкаво згадати Покійну у своїх молитвах.

Муж — ДМИТРО
Сини — ДМИТРО І МИКОЛА

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
в суботу, 20-го жовтня 1984 р., о год. 2-ій по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі
та в суботу, 20-го жовтня 1984 р., о год. 10:30 ранку в катедрі св. Володимира, 160 Вест 82-га вул., **Ню Йорк, Н. Й.**
будуть відправлені

П А Н А Х И Д И

ЗА ДУШІ СПОЧИЛИХ
бл. п. ГАЛИНИ ОВСІЄНКО
бл. п. ВАСИЛЯ ОВСІЄНКА
бл. п. ЛЮБОМИРА ОВСІЄНКА

Бувших Приятелів Покійних проситься про численну участь.
Ю. І О. СОСЕНКО

У пам'ять нашого Дорогого Свояка
бл. п. Інж. Романа Воробкевича
складаємо 100.00 долярів
на ВИШКОЛЕННЯ СВЯЩЕНИКІВ у Бразилії.
Ірина НАНАССИ
Арета і Лев ДОБРЯНСЬКІ

З глибоким сумом і невимовним болем ділимося сумною вісткою, що в суботу, 13-го жовтня 1984 року, після тяжкої недуги, на 56-му році життя упокоїлася в Бозі

наша Найдорожча і Незабутня
МАМА, ЖІНКА І СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ ПЛІСАК
з дому КУХАРСЬКА

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбудуться в понеділок, 15-го і у вівторок, 16-го жовтня 1984 р., в год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Петра Яреми, 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 17-го жовтня 1984 р. в год. 10:30 р. з храму св. Юра в Ню Йорку на цвинтар Кальварія.

Горем прибиті:
муж — ІВАН
діти — ХРИСТИНА І ПЕТРО ПЛІСАК
сестра — СТЕФАНІЯ КУХАРСЬКА
та ближча і дальша Родина в ЗСА і в Україні

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У МАНІЛІ АДВОКАТИ, що розглядають вбивство лідера опозиції Беніна Акіно представили тепер документ, що складається із 497 сторінок, в якому ясно стверджується, що його застрелив один із ескортів Акіна, призначений його хоронити урядом Філіппінів.

Вшановуючи пам'ять
бл. п. Інж. Романа Воробкевича
складаємо 25.00 долярів
на ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ в Бразилії
Вельмишановній Родині складаємо глибокі співчуття.
Ню Гейвен, Конн. — **Лідія ФІЦАЛОВИЧ з дому Чайківська**

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що з Волі Всевишнього відійшла у Вічність
13-го жовтня 1984 р. в Джерзі Ситі, Н. Дж.

бл. п.

РОЗАЛІЯ ВОЛОЩУК
з дому ҐУРАЛЬ

народжена 24-го лютого 1903 року в Тернополі, Україна.

ПАРАСТАС — в понеділок, 15-го жовтня ц. р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у вівторок, 16-го жовтня 1984 року, о год. 9:30 ранку, в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Приятелі з дому Павла Ґука

У П'ЯТНАДЦЯТУ, ЩЕ І ЩЕ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
СЛ. П.

Протопресвітера Д-ра Володимира Левицького

колишнього сотника УСС-ів, сотника УГА, сотника Армії УНР, члена УВАН, довголітнього підпільника ОУН на рідних землях, генерального секретаря УНО в Берліні, організатора шкільництва на Лемківщині та заступника голови УДК і його організаційний референт на терені Холмщини, ревного душпастиря-соборника, співпрацівника з кожною прицерковною організацією, організатора українських шкіл і їхнього викладача при Парафії і школі Українознавства при УККА, довголітнього адміністратора Українського Православного Деканату західньо-північних стейтів Америки і організатора все Православне Духовенство в спільну „клерджі асосіейшин".

В Його незабутню Пам'ять будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ ПАНАХИДИ

в неділю, 21-го жовтня 1984 р., о год. 12-ій дня, в Українській Православній Церкві св. Арх. МИХАЇЛА в Міннеаполісі, Мінн.; в Українській Православній Церкві ВСІХ СВЯТИХ, при 11-ій вул. в Ню Йорку та на Українському Православному Цвинтарі св. АНДРІЯ в С. Бавнд Бруку над МОГИЛОЮ.

Про спільні молитви за спокій Душі слуги Божого, в цей сумний день, ласкаво просить Родину, ВСЧ. Духовенство, Побратимів по Зброї, Друзів, Співпрацівників і Знайомих — в глибокому жалі дружина ГАЛИНА з родиною

Вже п'ятнадцятий рік мина, як Тебе нема,
Ще одна могила виросла в чужині сумна.
Серце любови повне, до рідного народу,
Престалось бити, замовкло на віки.

Всіх нас Ти залишив назавжди сиротами.
Але Твій віщий Дух, живе добрими ділами.
Бо всіх взивав Ти, до праці для обнови
Для перемоги України знову!...

Твої слова завзяті, для нас є заповітом,
О, Тату, згадують Тебе рідні діти,
Бо не одне добре діло навчив нас робити,
Рідну Церкву й Україну над усе любити.

Спи наш Батьку, Мужу і Дідусю спокійно.
Спи блаженним сном у чужій землі,
Бо Твоя в неволі на своїм лані...
Ти син є преславний славної сім'ї,
Кріпи нас з могили, щоб ми зросли в сили,
А земля чужа хай буде пером!
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ТОБІ!

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів, Знайомих й Українську Громаду, що дня 12-го жовтня 1984 р. відійшов у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами,

наш Найдорожчий **МУЖ, ШВАҐЕР, БРАТ І СТРИЙКО**

бл. п. дипл. інженер

Стефан Юрій Процюк

народж. 3 січня 1916 р., **член Товариства Українських Інженерів Америки і редактор вістей ТУІА, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, член-кореспондент УВАН в Америці, редактор Української Енциклопедії (Економічно-технічний сектор), член** American Academy for Advancement of Sciences, **член** American Association of Aeronautics and Astronautics.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 16-го жовтня 1984 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в середу, 17-го жовтня 1984 р., о год. 9-ій ранку з того ж заведення до церкви св. Юра і після Служби Божої на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
ОЛЕНА — дружина
ІРИНА — сестра
ВАРВАРА ПРОЦЮК — братова
майор РИШАРД ПРОЦЮК з дружиною ЯНІНОЮ — братанич
МАРҐАРИТА ВИШКОВСЬКА — братаниця з чоловіком АНДРІЄМ і родиною
АЛЕКСАНДЕР КЕДРИНСЬКИЙ — родич

Замість квітів, просимо складати датки на видавничий фонд Вістей ТУІА і Енциклопедію Українознавства.

Ливанська...

(Закінчення зі стор. 2)

Азії і в басейні Тихого океану

Залишається згадати Варшавський договір. Основою збройних сил того договору є совєтські війська. Совєтський Союз із цілком зрозумілих причин не може дозволити сателітним країнам на великі збройні сили, бо це приведе до самостійної політики тих країн, яка продиктує в свою чергу національні інтереси. Такий стан [illegible]ів би викликати побільшення совєтських окупаційних військ у всіх сателітних країнах.

Новий уряд Ізраїля змушений буде старатися про нову американську позичку в сумі одного мільярда долярів. Уряд сподівається, що американці не відмовлять дати нову позичку під умовою великих бюджетових ощадностей. Уже тепер Ізраїль має отримати 2.5 мільярда долярів на воєнні і цивільні потреби. В Ізраїлі є великий брак закордонної валюти. На покриття боргів йде 40 відсотків бюджету, а цілий борг Ізраїля рівняється 23-ом мільярдам долярів, з чого 3.2 мільярда долярів — це короткореченцеві позички.

Які б не були великі закордонні позички вони не вилікують економічної кризи. Єдиний вихід — це порозуміння між працедавцями і робітниками з метою запровадити контролю цін і заробітків. Ізраїльські економісти вважають, що країна йде до економічної катастрофи. Все, що нарід збудував у минулому, може завалитися. Сіоністській мрії грозить катастрофа.

Ізраїль має новий уряд національної єдности. Перед новим урядом стоять такі завдання: вилікувати економіку, вивести армію оборони Ізраїля з Ливану і зреформувати виборчу систему.

Для оздоровлення економіки плянується скорочення державного бюджету на один мільярд долярів, має бути запроваджена платня за навчання в середніх школах та збільшення платні за навчання в університетах. Найтяжчою є проблема запланованих поселень на контрольованих територіях. Будувати — чи ні нові поселення? Зрештою уряд національної єдности (якось треба назвати!) не припинить ані політичної боротьби, ані критики, ані демонстрацій. Будуть продовжуватися страйки і демонстрації. Буде продовжуватися широка дискусія над політичною лінією уряду. Зрештою така дискусія уже продовжується тридцять шість років.

Цікава...

(Закінчення зі стор. 2)

цювала фізично, згодом студіювала в університеті Корнел, навчала російської мови в школі Берліца, пізніше в українському відділі „Голосу Америки". Всюди мусіла боротися з американськими інтелігентами за національну ідентичність українського народу, який несвідомо або навмисне ідентифікували з росіянами.

Цитувала місця з праць І. Багряного та М. Понеділка, де вони в розмовах із прокомуністично настроєними американцями-москвофілами вияснюють, чому вони покинули батьківщину і не хочуть вертатися до неї. Софія Гаєвська подавала також поради працівникам українського відділу, як успішніше боротися проти русифікаційної стихії в Америці. Це належить робити спільними силами з робітниками пера, для узгіднення наших протидій московщині. Перейшовши на емеритуру, інж. Софія Гаєвська не кидає пера, дописує до журналів, співпрацює з науковими та гуманітарними установами, підпомагаючи їх теж матеріяльно.

Оце основні напрямні праці Софії Гаєвської про „Скарби століть". Українська народна пісня, творчість Шевченка й інших їй сучасних поетів привернули їй українську душу, відвернули від насильно накидуваної московщини, дали їй наснагу боротися проти відвічного ворога України. В своїй праці вона залюбки цитує уривки народних пісень, поезій Шевченка, що відкрив їй очі на правдиву Україну. Свою розповідь закінчує „Заповітом" Шевченка, поетовим цитатом про Вашінгтона і словами з „Кавказу": „Не вмирає душа наша, не вмирає воля...". Все англійською мовою, написане передусім для тих, що слабо або й зовсім не володіють українською мовою. На кінцевій сторінці 11-ій подає коротко, немов дефініціями, важливіші дані про Україну, а це: положення країни, столиця, більші міста, територія, населення, герб, прапор та національний гимн.

Редактор книжки, д-р Іван Овечко на останній 112-ій сторінці подає характеристику інж. Софії Гаєвської, великої патріотки, як людину знану в Північній Америці серед українців і чужинців, гуманну, філянтропа, жертвенну, яка своє життя присвятила не тільки родині, але й усьому українському народові з метою осягнути незалежність України. Такими ідеями живе вона й сьогодні.

Книжка написана легким, розповідним стилем, формою автобіографії. Повинна прочитати її передусім наша молодь.

МЕЙОР НЮ ЙОРКУ ЕДВАРД КАЧ заявив, що місто не буде ангажувати до публічних робіт ніякого приватного підприємства, яке робить застереження щодо приймання на працю гомосексуалістів.

Серцево-...

(Закінчення зі стор. 2)

Надзвичайний холод може також викликати атаку анґіни. Тому треба уникати тяжких зайнять в зимову пору і тепло одягатись, виходячи на двір.

Помірковані фізичні вправи при серцево-судинних недугах, зокрема під час реконвалесценції — дуже корисні. Наприклад, можна щодня ходити довго і далеко, але без поспіху і без того, щоб зазнавати біль у грудях.

Слід уникати духових розстроїв. Кожне емоційне незрівноваження, включно з вибухами роздратування та гніву може закінчитись болем в околиці серця. Коли людина не може сама собі дати з ним раду, повинна звернутися за фаховою порадою до лікаря, священика, чи професійного родинного дорадника.

Травлення, зокрема тяжкі страви, так як і фізичне напруження, заставляє серце тяжче битись. Відчуваючи болі анґіни після обіду, чи вечері, треба попросити лікаря, щоб він приписав відповідну дієту, яка дозволить засвоїти добрі звички віджавлення. З ним же годиться продискутувати вживання алькоголевих напитків.

Помірковане споживання алькоголю помагає відпружитись, але деякі особи поруч із стенокардією мають ще інші недуги, при яких алькоголь, навіть в малих кількостях, абсолютно невказаний.

Коли ви терпите на анґіну не куріть цигарок. Якщо ж ви налоговий курець, за всяку ціну припиніть цю, для кожного шкідливу, звичку. Вона загострює приступи анґіни; збільшує риск удару серця та інших серцево-судинних недуг і може закінчитись трагічно.

На закінчення треба ствердити, що більшість хворих, які терплять на анґіну пекторіс ведуть нормальне життя, бо вони навчились як жити з „грудною жабою". З допомогою їхнього лікаря і вмілим і розумним способом життя, себто відповідною зміною способу життя, стенокардія може значно поправитись, а то й цілком зникнути і піти в забуття на довгі роки.

Д-р Ростислав Сочинський

Великим...

(Закінчення зі стор. 1)

тупає перед українською публікою, але його гра і мистецький рівень власної композиції дуже додали до успіху концерту.

Солістка-сопрано Марта Кокольська з Ню Йорку виконала дві пісні музики І. Соневицького — „Під Твою милість" і „Нехай і так", та Г. Китастого „Як давно". Відома, чикагській публіці М. Кокольська і цього разу видатно збагатила програму своїм кольоритним та м'яко ніжним голосом. Обидвоє солісти згодом проспівали дуети „Не забудь юних днів" М. Лисенка та „Люблю дивитись" О. Нижанківського у новій аранжеровці Д. Січинського. Солістам-співакам дуже компетентно акомпаньювала на фортепіяні Надя Савин.

Вершком концертової програми була рецитація артистом і режисером з СССР Леонідом Олексійчуком тепер професором кінематографії в Нюйоркському університеті. Він рецитував на протязі 25-ох хвилин довші уривки з поеми І. Франка „Мойсей". Це були глави з поеми про наставлення Пророка до синів Ізраїля, підступні закиди й демагогія народних трибунів Датана й Авірона, прокляття їм і тим, що підуть за ними і за здібними вигодами життя, врешті майже прокльони і осторога для народу ізраїльського. Все це звучало сильно, переконливо із болем, докором, сарказмом і тривогою, яку чудово не лише голосом, але й театральною міною та жестикуляцією віддав рецитатор-актор. Присутні у великій залі з увагою прослухали цього талановитого мистця живого слова двічі викликали своїми оплесками його на сцену.

Під кінець чоловічий хор „Сурма" у підсиленому складі під диригентурою В. Трухлого проспівав три релігійні пісні: „Отче наш" (музика Г. Китастого), „Блажен муж" (А. Гнатишин) та „Достойно" (Д. Бортнянський). Обидва хори, чоловічий і мішаний, виступали в доброму голосовому складі та прецизно підготовані.

Закрив це „соборне свято" голова Комітету В. Кохно, закликаючи всіх українців до єднання і співпраці в обличчі ворожих затій проти Української Церкви і народу. Він також прочитав деякі уривки із заклику Всеукраїнської Церковної Ради з 1919 року, яка остерігала сучасників перед большевицькою небезпекою і облудою.

Сцена була вдекорована макетом пам'ятника В. Липківському на тлі контурів Свято-Андріївської Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, Н.Дж. Графічне зображення цього макету Романа Завадовича, мол. так само поміщено на обкладинці чепурно виданої програми святкового комітету з якого довідуємося про мистців, що дарували свої твори на розграш, як також про жертводавців на пам'ятник в Бавнд Бруку з Чикаго й околиці.

Назагал це були дуже старанно підготовані концерт і святкування під кличем „Поклін Митрополитові Василеві Липківському", у якому брали активну участь не лише всі парафії Української Православної Церкви, в Чикаго, але й українці-католики, даючи доказ єдности і спільности змагань за відродження Христової Церкви в Україні. Сам же концерт належав до українських „концертів року" в цьому Місті Вітрів.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. СІЧ" — ПРИНСТОН СК 3 :3

У неділю, 30 вересня ц. р., пройшли змагання третьої рунди за чемпіонат І-ої Дивізії Ґарден Стейт Ліґи. „Ч. Січ" відбула дальшу поїздку до університетського міста Принстону, де зустріла знайомий з минулого року клюб копаного м'яча, з яким закінчила „бойовим" ремісом 3 : 3.

Історія з минулорічної зустрічі обидвох сильних конкурентів майже повторилася і цим разом. Одначе, минулорічний вислід внічию 1 : 1 (згідно з чашовими правилами) розв'язала півгодинна догривка, в якій „Січовики" здобули переможнього голя 2:1; звітова зустріч за першенство І-ої Дивізії могла і закінчилися ремісом.

В цій зустрічі господарі дуже прагнули зреванжуватися гостям за минулорічну елімінація в стейтовому півфіналі за аматорську чашу ЗСА і вже доперерви зуміли вийти вперед 2:0. Проте, наша дружина була кращою в грі і майже на протязі повних 45 хвилин переважала своїх суперників. Образ гри не змінився і після перерви. „Ч. Січ" тримал ініціятиву, у висліді чого створилися добрі можливості для голів. В 65-ій хвилині Ігор Чижович, врешті, „проломив" лід, змінивши вислід 1:2. Десять хвилин пізніше капітан дружини Андрій Бакун успішно виконав вільний стріл, завдяки якому вирівняв рахунок 2:2. У 81-ій хвилині Михайло Торій завершив чергову атаку нашого нападу, ефектовним голем, яким здобув ведення 3:2.

В кінцевих хвилинах амбітні господарі провели свою останню контратаку, у висліді якої у підворітті гостей суддя знайшов причину для того, щоб зарядити карний стріл, що закінчився голем і вирівнянням висліду 3:3.

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, Ткач, Зулійо, Чижович, Сабо, Брієнза, Букачевський, А. Бакун, Торій, Ромійо, Павлюс, Вебер, Д. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

(от)

УСК Ню Йорк — Турецький СК 2 : 2

У своїх чергових змаганнях за першенство ІІ-ої Дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулися у неділю, 30-го вересня ц.р., наша дружина зустріла турецький клюб що у сучасну пору в показнику табелі займає останнє місце. Не зважаючи на цей факт, турецькі футболісти показали цим разом досить гарну й змістовну гру, завдяки якій зуміли звести цю зустріч внічию 2:2.

Вже в 5-ій хвилині наша дружина вела 1:0, що його вправно здобув Караско. В 35-ій хвилині суперники вирівняли 1:1, але п'ять хвилин пізніше, знову Караско, цим разом із гарної подачі Михайла Чарного, здобув ведення 2:1.

До кінця тієї завзятої зустрічі наша дружина мала перевагу, але наші стрільці не зуміли здобути більше голів. Дві хвилини перед закінченням цих змагань не без вини резервного воротаря УСК-у Ґомеза, який в цій грі після контузії замінив Ксавієра, турки вирівняли вислід 2:2 Після цих змагань УСК займає в показнику табелі ігор ІІ-ге місце. Склад УСК-у: Ксавієр, Ґомез, Нюгоф, ДаСільва, Мицак, Чарний, Алвез, Караско, Ляскано, Деніс, Жовтий, Мартінез, Вербицький, Зінкевич, Коваленко. Провідник Стефан Коваленко.

С. К.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Цьогорічний сезон копаного м'яча в Україні добігає до кінця. В черговій 27-ій рунді ігор у вищій лізі СССР, чолові українські клюби зазнали поразок і цим ускладнили свої можливості здобути місця в першій трійці в кінцевому показнику табелі. Минулорічні чемпіони вищої ліґи СССР, футболисти клюба „Дніпро" відбули чергові змагання на виїзді в столиці Грузії Тбілісі з місцевим клюбом „Динамо", з яким зазнали поразки 0 : 1. Цим завзятим змаганням приглядалося 74,350 грузинів і переселених українців.

Київське „Динамо" зустріло у себе вдома на центральному стадіоні білоруський клюб „Динамо" Мінськ, з яким киівляни програли мінімальним вислідом 0:1. На ці змагання прибуло тільки 28,000 глядачів.

Донецький „Шахтар" програв у зустрічі у себе вдома з грузинським клюбом „Динамо" Тбілісі, вислідом 2:3. Усі три ґолі для грузинської дружини здобув відомий футболіст, змагун збірної СССР, Шенгелія. Ґолі для українського клюбу стрілили: Пархоменко і Кравченко. На цих змаганнях на стадіоні були 27,600 глядачів. Після 27-ої рунди змагань „Спортивна Газета" назвала таких змагунів, що ввійшли до збірної України: Сивуха—воротар, Баль, Балтача, Вишневський, Дем'яненко, Яковенко, Буряк, Литовченко, Бєланів, Протасів, Блохін.

У показнику табелі ігор вищої ліґи далі веде „Зеніт" Ленінград, який досі здобув 36 точок. Український клюб „Дніпро" з Дніпропетровська має 34 точки, дальші місця займають: „Торпедо" Москва (33), „Динамо" Тбілісі, „Динамо" Мінськ і „Спартак" Москва по 32 точки. Київське „Динамо" і „Жальгіріс" Вільнюс по 30-ть. Інші українські клюби: Донецький „Шахтар" опинився на 11-му місці; „Чорноморець" Одеса на 12-му (обидва по 26 точок) і Харківський „Металіст" з 23-ма точками на 14-му місці. Передостаннє—17-те місце займає „Динамо" Москва (18 точок) і останнє ЦСКА (Армія)—17. Обидвом цим клюбам загрожує випад до нижчої першої ліґи СССР.

ГАКІВКА

Вже розпочався гаківковий сезон. У перших змаганнях у себе вдома Київський „Сокіл", найсильніша гаківкова дружина в Україні, зустріла відомий теж в ЗСА Московський клюб „Крила Рад", з яким закінчила ремісовим вислідом 2:2. Ґолі для „Сокола" здобули: Голубович і Земченко. На ці змагання, що пройшли в палаці спорту, прибуло тільки 4,000 глядачів.

Харківський гаківковий клюб „Динамо", що виступає в чемпіонаті першої ліґи СССР, переміг у себе вдома Новосибірський клюб „Сибір" високим вислідом 6:0. Переможні ґолі для українського клюбу здобули: Юнусів, Благодатський 2, Варивончик і Ксенофатів. Крім них у складі цієї дружини виступають: Маґідов, Алексєєв, Печенів, Хоменко, Любкін, Бевзь, Цируль, Фуників, Віттенберг, Ткачук, Поляков, Ємельяненко. Мажугін. В складі „Сибіру" змагаються такі українські юнаки переселених батьків з України: Селянин, Приходько, Гавриш, Яблонський і Рижих.

(от)

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЄ
Микола Золобко — МИХАЙЛА КОБЕЛЯКА
з села Перекоси. Він сам, або хто небудь знав би його адресу, прошу писати:
MYKOLA ZOLOBKO
132 Edna Avenue
Bridgeport, Conn. 06610